

عنوان مقاله:

تحلیل انتقادی رابطه فلسفه کانت و پارادایم پردازش پیش‌بینانه

محل انتشار:

دوفصلنامه شناخت، دوره 16، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمد مهدی مقدس - گروه فلسفه-دانشکده ادبیات و علوم انسانی-دانشگاه بین المللی امام خمینی-قزوین

علی فتح طاهری - استاد گروه فلسفه، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

این مقاله به تحلیل و نقادی دیدگاه ال.آر. اسوانسون درباره ارتباط میان پارادایم پردازش پیش‌بینانه (predictive processing paradigm) و فلسفه کانت می‌پردازد. براساس اظهارات اسوانسون، این پارادایم (که از این پس PP نامیده می‌شود) ریشه در آثار ایمانوئل کانت دارد. وی این ارتباط را در مواردی از قبیل (۱) تحلیل بالا به پایین، (۲) ذهن و ساختارهای علی جهان، (۳) وارونه سازی و انقلاب کپرنیکی، (۴) فراییشینی ها و صورت های شهود، (۵) مدل های تولیدی و شاکله ها، و (۶) تحلیل به وسیله ترکیب نشان می‌دهد. در ارزیابی دیدگاه وی، می‌کوشیم نشان دهیم که مدعای وی دست‌کم در دو مورد کلی با دشواری روبه روست: نخست اینکه، خوانش وی از PP کاملاً گزینشی است و تفاوت‌های معنادار میان خوانش‌های متفاوت از آن را در نظر نگرفته است. دوم اینکه، خوانش وی از کانت خوانشی طبیعی‌شده و تجربی است. چنین خوانشی اساسی‌ترین مفاهیم فلسفه استعلایی کانت یعنی من یا سوژه خودآگاه را نادیده می‌گیرد و محو می‌کند. همچنین رویکرد کانت به ذهن رویکردی متافیزیکی است، درحالی‌که رویکرد PP به مغز کاملاً تجربی است. بنابراین، اگر میان پارادایم PP و فلسفه استعلایی کانت تعارضی اساسی وجود داشته باشد، آنگاه ادعای تطابق میان آن‌ها با دشواری‌های جدی روبه رو خواهد بود.

کلمات کلیدی:

پارادایم پردازش پیش‌بینانه، کانت، طبیعت‌گرایی، فلسفه استعلایی، اسوانسون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766147>

